

Šlomškova Janes. Jih shé prav vsadil ni, ménim. Sadaj pa tudi vezh nozhe drevja saditi.“

To ni prav, de je prezej obupal. Nobeno drevo po pervim mahleji ne pade, in malo která rézh v pervim doneše. Vsako drevesze pa tudi ne dorase, kakor vsak otrok starosti ne do shiví. K mladim sadunosnizam se kmalo kaj perpikne, de usaknejo. Glejte sa zesto proti farovshu se tudi drevje slo sushí, sato ker je semlja prevezh peshna; pa jes sim tudi she mojster Skasa bil, ki sim ga sadil. Per zhém sim greshil, bodem pri perloshnosti povedal. V rēji drevja sim samouk, le is knig se uzhil, bukvizam pa ni vse verjeti. Škosi lastno skusnjo se zhlovek she le prav sbrihta. Le svesto me poslughajte, kadar bodem od rēje sadniga drevja govoril in uzhil vas; potém kar vam bodem povedal in kasal, poslughajte domá storiti. Gotovo boste sžasama umetni redniki drevja.

Obljubite mi danas in terdno si sklenite, sernja ne vezh tratiti, kadar boste sadje jédel, ampak vsaditi ga, in zhe bo kdó danas jabelko jédel, najs pezhkmi déla, kakor sim kasal, de drevésza s njih srafejo. *)

„Ja, ja, tako bomo storili!“ vši uženzi križijo.

Léta pertežhejo in sadje bomo s nashih dreviz tergali, in ko naš vezh ne bó, bodo nashi otrozi pod koshatím drevjem se hladili in s hvalemnim serzham s njih dobro sadje tréslí in ga jédi.

Peter Mušy.

Urno, kaj je noviga?

(Nova zésta v Maria Zelj.) Romarjem, ki so zhes fterme gore, ki se imenujejo „Ana-, Joahims- Josefsberg in Knierigel“, na boshjo pot v Zelj romali, je snano, kako teshavno je zhes te gore hoditi. Pa kmalo bo drugazh. To zélo pot she sdaj predelujejo in v letu 1846 bo konzhana. Liljenfeldski opat, gospod Ambrosh, imajo sa to veliko naredbo nar vezhji safluge.

(Na Dunaju) je bilo 22. Profenza po nozhi strafno gromenje in bliskanje. Ravno tako hudo vreme je bilo tisto nozh v Klosterneuburgu, dve ure od Dunaja, kjer je strela v cerkev Št. Martina vdarla in je vezh hish pogorelo.

(Rusovski Zefar) je novo vkaso dal, de se imajo vsako léto mesza vélkiga Šerpana v Zariskovim Šelu konji v diru sa stavo skuhati in na

*) Ljubi mladenzhi! kar vam tukaj vash uzhitel tako ferzho svetovajo, tudi zhaſtitljivi gospod Pirz v svojim pismu iz Amerike z. k. krajski kmetijski drushbi svetujo, ker pravi:

„De bi se lepa reja sadja poslahnila, všim domorodzam svétem, vsako pezhko povshitiga sadja v dobro semljo vtakniti, kamor jo je modri stvarnik svetá namenil, ali pa pezhke odbérati in v kakim drevniku vsaditi. Tudi bi bilo koristno, zhe bi vši domazhini na desheli, zhaſtitljiva duhovština in uzhiteli drevnike napravljati opominjali ter ljubo mladošt v šolah v reji sadja poduzhevati pustili, in ljubesin vertnarstva v mladih ferzih obujali. Koliko korista, prida in veselja bi se tako desheli in njenim prebivavzam pripraviti dalo!“ Kar kor se pa mora s peshkam k temu zil in konzu ravnati, bodemo v prihodnizh s Pirzovmí besedami povedali. —

ogled postaviti: Zefar sam bo nar boljši in nar bolj plemenite konje per tej perloshnosti jesdaril in pred svoj vos vprezhi pustil, ter tako njih plemenitost poskusil. Nar bolji med njimi bodo premje dobili.

(Shelesne zéste v severni Ameriki) frovo maslo ali puter delajo! Inšenirji Šent-Jurške dershaye fo to snashli. Pinja imá podobo veliziga piskra in vezh ko 120 bokalov mléka dershí. S pomozhjo posebne naredbe derzhanje vosá v pinje vezh shib tako premika, de mleko mesha in v frovo maslo predela. Kaj se ljudje vunder vse smislijo!!

(Na Krajnskim in Korófškim) se je ljudstvo od leta 1825 do leta 1840, torej v 15 letah sa dva in pet deset taushent, devet sto in devet deset dush pomnoshilo. — V letu 1825 ste iméle obedve deshele 70,3049 dush, v letu 1840 pa 75,6039.

(Is Planine 24. Profenza.) Šnozhi okoli 8 ure so v oshterijo k zhernimu orlu trije moshje pershli, nekoliko, pa ne popolnama po turško oblezheni, — in ker so naš kranjsko govoriti flishali, so se snavi v pogovore spustili, in nam povedali, de so Zhernogorzi (Montenegriner). Mi smo mislili, de so kupzi. Eden smed njih je nam savolj lepe in velike postave, in v savolj drasiga oblazhila, posebno dopadel, in se je prav prijasno snavi menil. Poprafhevali smo ga od zhernogorske kupzhi, od zhernogorskikh navad, isdelkov, seljskih perdelkov i. t. d. in mu tudi nashe kmetijske novize v roke podali. Na vse prafhanja je nam prijasnim v zhernogorskim — krajnzam lahko sastopnim jesiku — odgovoril, in naš med drugim tudi prafhal, zhe gospoda Kopitarja na Dunaji posnamo. V narvezhjim pogovori pa svemo od z. k. poſhte, kdo je ta lep in prijasen mosh, ki je nam zhaſti ſkasal, se s nami meniti. In kdo je bil? — Bili so milostljivi in vse zhaſti vredni gospod Vladnika, to je starovirski ſhkok, kteri imajo tudi deshelfko oblast v zherni gori. Šram je naš bilo, de nismo njih vifokimu stanu dolshne zhaſti ſkasali; tote prijasne befede, s kterimi so se poslovili, rekož: „s Bogam Krajnzi!“ so naš potolashile, pa tudi marsikterimu, kteri je morde našh krajski jesik obrekoval, poſkasali, de naš zelo Zhernogorzi, akoravno is teh daljnih krajev pridejo, lahko sastopijo. —

M. K.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	25. Profenza.	22. Profenza.	fl.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe	1	15	1	28
1 " banashke	1	27	1	27
1 " Turfhize . . .	1	3	1	5
1 " Sorfhize . . .	—	—	1	10
1 " Ershi . . .	1	4	1	6
1 " Jezhmena . . .	—	54	1	—
1 " Proſa . . .	1	3	1	3
1 " Ajde . . .	1	—	1	12
1 " Ovfa . . .	—	36	—	39

Zena preſhizhev v Krajnu 22. Profenza:
Preſhizhi domazhi po 5 ½ krajzarjev funt.
" hrovashki po 6 krajzarjev funt.
Špēh po 13 goldinarjev in 20 krajzerjev zent.